

Giải nghĩa chữ “khí”

Nếu đất nước thực hiện chính sách đóng cửa, VN ta sẽ không phải là một phần của thế giới, và như vậy, công dân VN vẫn chỉ là công dân VN, chứ không phải là công dân thế giới.

Tuy nhiên, cái “thế giới” mà chúng ta đang sống đã thực sự thay đổi... Nước Việt ta đã là một phần của thế giới. Do vậy, dù muốn, dù không, tất cả công dân VN cũng đã, đang và sẽ trở thành “công dân thế giới”, “công dân toàn cầu”. Và hiển nhiên, doanh nhân là công dân VN cũng sẽ đương nhiên trở thành “doanh nhân toàn cầu”, CEO VN cũng nghiêm nhiên trở thành “CEO toàn cầu”. Nói một cách cụ thể hơn, dù muốn hay không, người VN, CEO VN, doanh nhân VN sẽ phải sống, quản lý và kinh doanh trong “môi trường toàn cầu”, mặc dù mình vẫn đang sống ở nước mình, vẫn đang quản lý và kinh doanh ở ngay trong “nhà” của mình.

Nghe có vẻ giống hệt như một giấc mơ. Qua một đêm thức dậy, tất cả bỗng biến thành một cái gì đó mang tính “toàn cầu”!!!!

Không chỉ một quốc gia, một cá nhân con người mà những sản phẩm nhỏ nhất cũng được toàn cầu hóa. Rất nhiều người đã từng nghe qua câu chuyện quả “trứng gà toàn cầu” của Trung Quốc? Vậy ta nghĩ gì khi biết giá một quả trứng gà “Made in China” khi đã về đến thị trường VN là chưa đến 400 đồng trong khi chi phí sản xuất một quả trứng tương tự ở ta là khoảng 900 đồng? Giá trứng gà Trung Quốc rẻ đến mức người ta đặt ra một sự hoài nghi: hay là trứng gà giả?

Có nhiều giả thuyết được phủ chụp quanh chuyện cái trứng gà Trung Quốc này nhưng không ai có thể phủ nhận cái trứng gà bé xíu ấy là hiện thân rõ nét nhất của một “cơn bão giá” của Trung Quốc đang mon men hoành hành nhiều quốc gia trên thế giới. Câu trả lời của cái giá quá rẻ đó được lý giải bằng sự đầu tư thích đáng của chất xám từ một nền “công

Khi doanh nhân Việt Nam trở thành doanh nhân toàn cầu

GIẢN TƯ TRUNG

Toàn cầu hóa đã là một xu thế tất yếu. Nó như một cơn lũ đối với tất cả các quốc gia - cơn lũ toàn cầu hóa. Cơn lũ này không phải do thiên tạo, nhưng cái cách mà chúng ta ứng xử với nó lại có những ý niệm tương đồng với cơn lũ ở ĐBSCL.

ng nghiệp trứng gà” của Trung Quốc. Và như thế, Trung Quốc, một quốc gia đang phát triển, những người nông dân Trung Quốc cũng đã nghiên cứu chuyện trứng gà và đã đặt nó trong bối cảnh toàn cầu và người ta gọi là “trứng gà toàn cầu” và nông dân Trung Quốc cũng có thể xem là “nông dân toàn cầu”. Cái trứng gà Trung Quốc là hiện thân cho câu chuyện toàn cầu hóa của mọi thứ ngày nay ở mọi nơi trên khắp thế giới. Và chúng ta cũng đang xài vô số sản phẩm toàn cầu, như: ăn trứng gà toàn cầu, xem ti vi toàn cầu, đi xe gắn máy toàn cầu...

Người Trung Quốc đã có thể biến một sản phẩm nhỏ xíu, một sản phẩm

có gốc tích xa xưa từ làng quê, gốc rễ thành một sản phẩm có tính toàn cầu đích thực. Vậy người VN muốn sống đẳng hoàng, CEO VN và doanh nhân VN muốn quản lý và kinh doanh thành công trong môi trường toàn cầu thì phải làm sao?

Tại sao lại phải “thay đổi”?

Đây là lúc mà chúng ta cần bàn về vấn đề thay đổi. Tại sao chúng ta phải thay đổi? Bởi môi trường sống của chúng ta đã thay đổi và còn bởi chúng ta chưa thể thay đổi được môi trường sống, môi trường toàn cầu. Như vậy, cách duy nhất để sống, để tồn tại và phát triển bền vững chính là chúng

ta phải thay đổi chính mình.

Với sự phát triển như vũ bão của công nghệ truyền thông (báo in, báo hình, báo nói, web, Internet...) và công nghệ giao thông (đường đất, đường biển, đường trời và đường sắt) cả thế giới đang dần xích lại gần nhau và thế giới đang ngày càng trở nên nhỏ bé. Nó khiến người ta hình dung có thể nắm bắt thế giới trong tầm tay của mình. Toàn cầu hóa đã là một xu thế tất yếu. Nó như một cơn lũ đối với tất cả các quốc gia - cơn lũ toàn cầu hóa. Cơn lũ này không phải do thiên tạo, nhưng cái cách mà chúng ta ứng xử với nó lại có những ý niệm tương đồng với cơn lũ ở ĐBSCL. Người dân đồng bằng có ba sự lựa chọn: (1) Chống lũ; (2) Rời bỏ lũ và (3) Sống chung. Chống lũ thì hàng trăm năm rồi, chưa ai chống được một cách hữu hiệu, rời bỏ mảnh đất chôn nhau cắt rốn vì... lũ, đương nhiên là không nên. Chỉ còn cách duy nhất: Sống chung. Tuy nhiên, sống chung thì cũng có ba sự lựa chọn: (1) Sống một cách khốn khổ khốn nạn; (2) Sống một cách dang hoàng; (3) Bị lũ chìm chết hoặc cuốn trôi. Những người dân đồng bằng đã lựa chọn thành công cách sống của mình: Sống chung một cách dang hoàng với lũ và đã hưởng lợi rất nhiều từ cơn lũ này.

Từ làn sóng toàn cầu, hàng hóa và văn hóa của thế giới tràn vào VN... "Lũ toàn cầu hoá" đã và đang đến. Mọi người lo lắng không biết sẽ sống ra sao!? "Đóng cửa" để ngăn lũ thì không được, rời bỏ thì không thể, bởi mặt trăng chưa có không khí và sao hỏa thì chưa có sinh vật. Chỉ còn cách duy nhất: Sống chung. Nghĩa là, ta phải có khả năng thấu hiểu cơn lũ và chuẩn bị đầy đủ năng lực để có thể sống chung một cách dang hoàng với lũ và hưởng lợi từ nó. Đó là "cơ hội vàng" còn ngược lại, là ý nghĩa của "hiểm họa đen".

Đối với đa số doanh nhân VN, bao lâu nay chúng ta như những con cá nhỏ sống trong một cái ao nhỏ. Khi ta mở cửa, hội nhập với thế giới, dùng

một cái, hết như có bàn tay vô hình nào đó thả những con cá này vào một đại dương. Đại dương thật đẹp với vô vàn những sinh vật và đại dương cũng thật hùng dữ với những cơn sóng thần, những con cá mập... Đối với những con cá nhỏ mới bơi vào đại dương thì đại dương thật là rộng lớn, thật là vĩ đại, còn đối với những con cá mập, cá voi đã sống lâu năm ở đại dương thì đại dương bây giờ quá là nhỏ bé và chật hẹp đối với chúng...

Nói một cách cụ thể, VN và doanh nghiệp VN cũng đang bị cơn lũ toàn cầu hóa "xâm thực" mạnh mẽ. Hàng hóa, văn hóa thế giới đang tràn ngập vào VN, vậy chúng ta có làm được điều ngược lại - đem hàng hóa, văn hóa VN... "chảy tràn" ra thế giới?

Thay đổi như thế nào?

Khi đã phân tích cơn lũ, xác định và thống nhất chúng ta phải thay đổi để sống chung đồng thời hưởng lợi từ lũ, cái còn lại để bàn là chúng ta phải thay đổi như thế nào?

Mỗi con người đều phải vận động, đều phải thay đổi. Nhưng sự vận động của mỗi doanh nhân, của đội ngũ doanh nhân là cực kỳ quan trọng. Bởi sau lưng mỗi doanh nhân là cả một "xã hội" (vì mỗi doanh nghiệp được xem như là một xã hội thu nhỏ). Và bởi "Các doanh nghiệp sẽ có tiếng nói quyết định trong việc nâng cao khả năng cạnh tranh quốc gia" (theo lời của nguyên Phó Thủ tướng Vũ Khoan).

Thay đổi, ai cũng biết, điều đầu tiên, bao giờ cũng phải đi từ khát vọng, từ ý chí. Với nguyên lý này, mỗi doanh nhân phải có một khát vọng thay đổi, khát vọng sống đường hoàng mãnh liệt và hơn nữa là một ý chí sẵn sàng đổi mới, sẵn sàng cho cuộc đua tranh toàn cầu, đua tranh với thế giới kể cả ngay trong nhà của mình.

Khi đã có sẵn trong mình một bầu nhiệt huyết đua tranh với thế giới thì điều tiếp theo là cần phải chuẩn bị các năng lực cần thiết, trang bị những

kiến thức quản trị kinh doanh hiện đại của thế giới để có thể quản lý và kinh doanh thành công trong môi trường toàn cầu. Đây là một điều kiện tối cần thiết. Bởi nếu không hiểu doanh nhân thế giới đã và đang quản lý và kinh doanh như thế nào; không thấu hiểu thị trường toàn cầu; không nắm bắt những kiến thức quản trị hiện đại thì doanh nhân và doanh nghiệp VN sẽ... ra sao!!!?

Một điều cũng không kém phần quan trọng là vấn đề tư duy và tầm nhìn của mỗi doanh nhân cần phải ở phạm vi toàn cầu, biết biến sức mạnh quốc gia thành sức mạnh doanh nghiệp, tức là làm những ngành mà đất nước có lợi thế cạnh tranh so với thế giới. Hơn nữa, phải biết biến sức mạnh thời đại thành sức mạnh doanh nghiệp (thời đại kỹ thuật số, công nghệ thông tin, công nghệ sinh học, kinh tế tri thức, toàn cầu hóa...). Về ý tưởng kinh doanh thì không chỉ bó hẹp trong nước mà phải có ý tưởng kinh doanh đột phá quốc tế...

Đó là những điều mà chúng ta, dù muốn hay không, cũng phải nhanh chóng hành động và hành động hết tốc lực, lẫn khôn ngoan. Ngay từ bây giờ, mỗi chúng ta sẽ phải vận động để tạo cho doanh nghiệp của mình có khả năng đua tranh mạnh mẽ trong môi trường toàn cầu; và hơn nữa, thậm chí có thể biến công ty của mình thành công ty toàn cầu, tập đoàn toàn cầu trong tương lai bằng cách đáp ứng được nhu cầu gì hay giải quyết những vấn đề nào đó của thế giới thông qua việc cung cấp các sản phẩm hay dịch vụ của mình cho thế giới.

Và như vậy, khi đất nước "sở hữu" được một thể hệ lãnh đạo mới của các doanh nghiệp, một thể hệ lãnh đạo có khát vọng, có ý chí và có năng lực dẫn dắt doanh nghiệp đua tranh cùng thế giới, thì chắc chắn nền kinh tế của chúng ta, đất nước của chúng ta, tổ quốc của chúng ta cũng sẽ hoàn toàn tự tin trước một thế giới đang không ngừng vận động và phát triển ■